

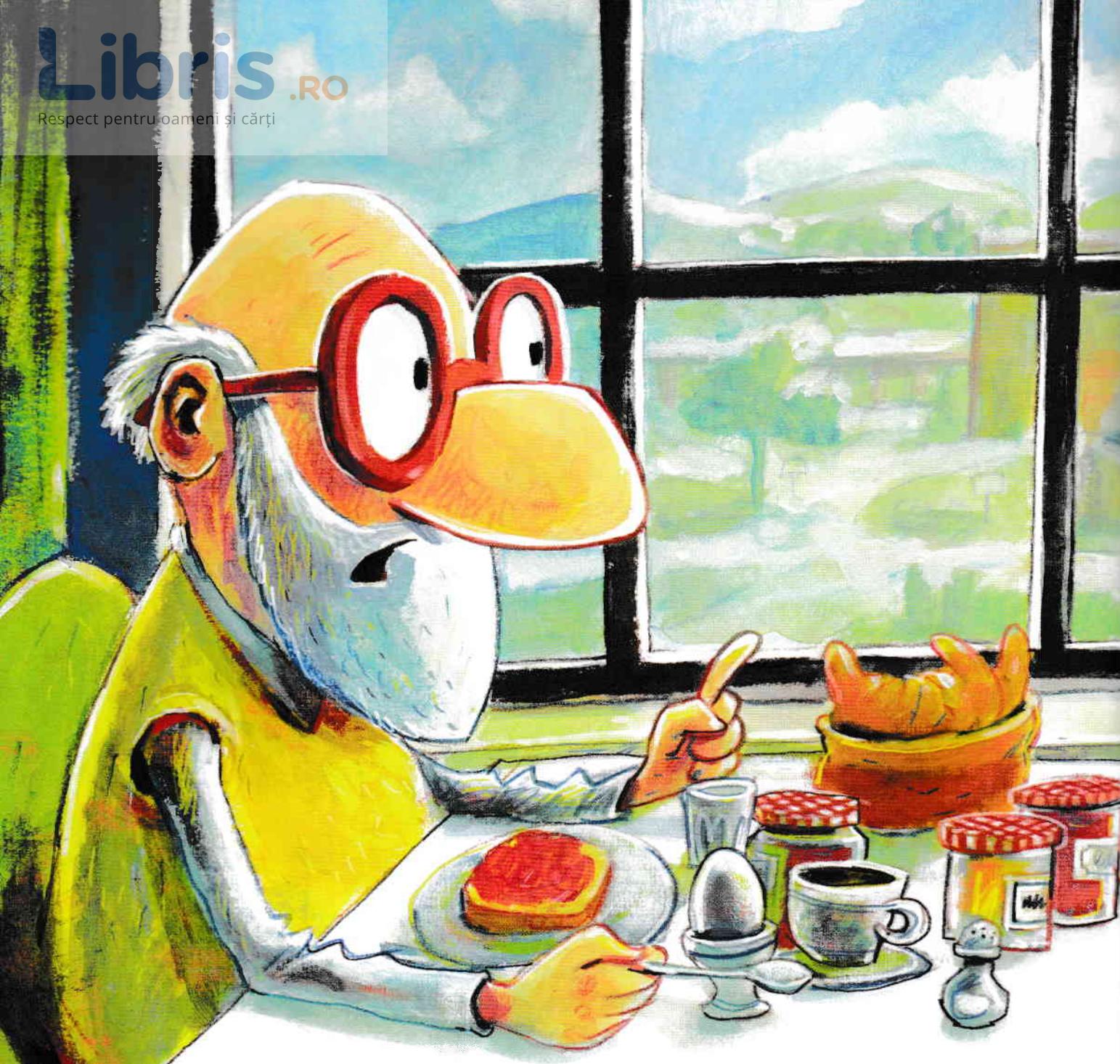
Sophie Schoenwald
Günther Jakobs

Carnaval la zoo

Traducere de
MARILENA IOVU

Ce dimineată frumoasă de duminică!

Alfred Gargară și prietenul său, ariciul Didi Mentolici, iau micul dejun. În clipa în care lovesc cu lingurițele coaja ouălor, pe fereastra deschisă a bucătăriei pătrund acordurile unui ritm vesel.

Ce se aude? Uluiți, cei doi ciulesc urechile.

Elefanții scot sunete ca de trompetă. Gorilele se bat cu pumnii în piept. Urșii mormăie, iar din când în când se aud răgete de leu.

Directorul grădinii zoologice scapă lingurița din mâna.

- Ce-i cu toată hărmălaia asta?

- Nu le dați atenție, domnule director, îl sfătuiește Didi,
căruiua îi place calmul și liniștea.

Însă directorul a și sărit de pe locul lui.

- Nici vorbă! strigă el. Trebuie să vedem ce se petrece.

nu-şi poate crede ochilor săi mici.

La zoo e plin de animale fantastice, cum n-a mai văzut niciodată în viaţă lui.

- Sunt uimit din cale-afără! izbucneşte Alfred Gargară. Ce se petrece aici?

- Astăzi facem carnaval. Măria Sa Leul a spus că fiecare se poate deghiza în ce animal şi-a dorit dintotdeauna să

fie, spune cu o voce tremurată un animal mare, cenuşiu, aplecându-şi gâtul lung.

Iar voi doi trebuie să ghiciţi cine suntem!

- Asta ne mai lipsea! răcneşte directorul.

Se pare că vom avea mult de furcă.

Didi, până la ora deschiderii, trebuie să facem ordine în acest haos!

- Noi? bolboroseşte Didi. Dar directorul grădinii zoologice îl şi împinge în faţă creaturii aceleia ciudate.

